



בבית המשפט העליון

דנ"א 6230/12

לפני : כבוד הנשיא א' גרוניס

העותרים :
1. דוד מחקשווילי
2. כרמלה שמחה שוקרון
3. ליאורה מיכקשווילי
4. רוני קרינסקי

נגד

המשיבים :
1. רשות המיסים בישראל
2. רשות המיסים בישראל- היחידה הארצית לאכיפה הגבייה
3. מנהל מיסוי מקרקעין חדרה
4. מנהל מיסוי מקרקעין נתניה
5. מנהל מיסוי מקרקעין רחובות
6. מנהל מיסוי מקרקעין ירושלים
7. פקיד שומה תל אביב 5
8. רשם המקרקעין
9. אלכסנדר בר-און

עתירה לקיום דיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון
מיום 7.8.2012 בע"א 3901/11 שניתן על ידי כבוד השופטים :
א' רובינשטיין, י' דנציגר, ד' ברק-ארז

בשם העותרים : עו"ד זאב שרף

החלטה

1. לפני עתירה לקיים דיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון מיום 7.8.2012 בע"א 3901/11 (להלן – פסק הדין). הערעור בו ניתן פסק הדין הופנה נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, בו נמחקה על הסף תביעה אזרחית שהגישו העותרים בה דרשו למחוק חובות מס הרשומים לחובתם ברשות המיסים. טענתם המרכזית הייתה, כי הם לא היו מודעים לחובות המס עד שהחלו נגדם הליכי אכיפה, וכי מקור החובות אינו ידוע להם. התביעה הוגשה נגד רשות המסים וגופים

הפועלים במסגרתה, נגד רשם המקרקעין ונגד כונס נכסים הפועל מטעם רשויות המס לצורך גביית החובות נשוא התובענה. בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו (כבוד השופט א' זמיר) מחק את התביעה על הסף, בקובעו כי העותרים לא הצביעו על נסיבות מיוחדות וחריגות המצדיקות את בירור עניינם בגדר הליך אזרחי "רגיל", להבדיל מהליך המוגש לפי דרכי ההשגה המינהליים הקבועים בדין לגבי שומות מס.

2. בפסק הדין נשוא העתירה, שניתן על ידי השופטת ד' ברק-ארז, בהסכמת השופטים א' רובינשטיין ו-י' דנציגר, נדחה ערעור העותרים על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בפסק הדין נקבע, כי אין לשלול את האפשרות כי עשויים להיות מצבים לא שכיחים, בהם לא יעמוד לנישום, המלין על חוב מס, "הליך השגה זמין לצורך העלאת טענה" (פיסקה 20 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז). באותם מקרים, כך קבעה השופטת ברק-ארז, בהם לא יוכל הנישום לתקוף את החוב בהליך השגה או בהליכי הוצאה לפועל, ייתכן שהוא יוכל לתקוף את חוב המס בגדר הליך אזרחי רגיל. יודגש, כי השופטת ברק-ארז העירה בפסק דינה, כי השאלה העקרונית שהוצגה על ידי העותרים בנושא זה לא זכתה עד כה למענה מלא בפסיקה (פיסקה 16 לפסק-הדין). אף השופטים רובינשטיין ו-דנציגר הציגו את עמדתם לגבי מתחם האפשרויות המצומצם בו ניתן יהיה, באופן תיאורטי, לתקוף חובות מס בהליך אזרחי רגיל. עם זאת, בסופו של דבר נדחה, כאמור, הערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. זאת, נוכח קביעת השופטת ברק-ארז, אליה הצטרפו השופטים רובינשטיין ו-דנציגר, לפיה העותרים "לא הרימו את הנטל שהיה מוטל עליהם להראות כי עומדת להם לכאורה טענה שלא יכלה להתברר בהליכי השגה או בהליכי הוצאה לפועל" (פיסקה 21 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז).

3. איני סבור כי המקרה דנא נמנה עם המקרים בהם מוצדק להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ולהורות על דיון נוסף בפסק דין שניתן על ידי מותב תלתא בבית המשפט העליון. העותרים אינם מלינים, למעשה, על הקביעות העקרוניות בפסק הדין בנוגע לדרך התקיפה של חובות מס, וביתר פירוט על הקביעות הנוגעות לאפשרות התיאורטית והחריגה לתקוף חובות מס בגדר הליך אזרחי "רגיל". טענות העותרים מופנות, במהותן, כלפי האופן בו יושם הכלל בעניינם הפרטני. טענתם היא, כי קביעתו של בית המשפט העליון הובילה לכך שתביעתם סולקה על הסף מן הטעם שכתב התביעה אינו מגלה עילת תביעה. לגישתם, לא היה מוצדק להורות כך. טענה זו, וטענות נוספות שהועלו בעתירה לגבי עניינם הפרטני של העותרים (למשל, אופן יישום כלל חזקת תקינות המינהל), מהוות, בסופו של דבר, טענות ערעוריות מובהקות. טענות כגון דא אינן מצדיקות דיון נוסף, שהוא

הליך נדיר, מיוחד ויוצא דופן. יוער, לסיום, כי ההכרעה בעניינם של העותרים נעשתה פה אחד וטעם זה מצדיק אף הוא, יחדיו עם הטעמים האחרים, שלא להיעתר לעתירה (ראו, דנ"א 2393/12 מדינת ישראל נ' מולהי, פסקה 9 (טרם פורסם, 22.4.2012)).

4. העתירה נדחית בלא שהוגשה תשובה. מטעם זה לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ז באלול התשע"ב (4.9.2012).

ה נ ש י א